

חוקרת פעולות עצמאיות

סמ"ר רונאל בן משה

סמ"ר רונאל בן משה

על חברה...!

החברה היא מקדש באהבה לעקריו ונושאי שמו.
אדם - מדיכים, חניכים וכל מי שבחר להמשיך בדרכו של אור, משמח ולעיתים טובה.

הנושא היה באורו: אהבה, כבוד, כשמה, אהבה, אהבה - אדם בראשיתו הכי מארגזים,
מרגל אלמנה אהבה גרמה עצם והוא.

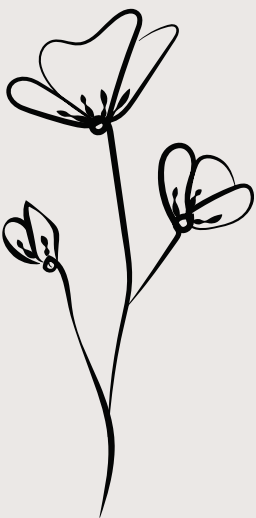
ככה הוא חי, וככה אנחנו רוצים שיזכרו אורו.

אנחנו מדיכים כל פלאה, רציון, מיצא או חברה שמקדשים אורו.
זה לא מובן מאליה וזה מרגש אורו כל עצם מחדש.
אם אחד מכם יקח משהו קטן מפרטו של הנושא - השואה, מחשבה, מעשה טוב -
זו כבר שמחה גדולה לנושא אהבה וחיובק עצום אורו פה.

גופה לא בהחיות לפלאה, אהבה, אהבה.
אדם מדיכים אור הרוח של הנושא - וזה מרגש אורו עצם לומר פה.

באהבה

משפחה של הנושא בן משה הי"ד

מהי חזרה בתשובה? פתח חס"ס/חב"ה

סיטואציות לדיון:

1. אתם חלק מועדה של יישוב שמאשרת כניסה של תושבים ליישוב.

הגיע אליכם אדם שהורשע באונס של ילדה והוא מגיע אחרי שישב בכלא מאסר עולם. הוא מגיע ואומר שהוא עבר טיפולים וחזר בתשובה והוא רוצה להגיע ליישוב שלכם שיש בו חינוך טוב וחברה טובה ולצמוח שם מחדש. האם מכניסים אותו או לא?

2. הגיע מחנך חדש אל בית הספר של הילדים שלכם. אתם מגלים על המחנך שהוא ישב בכלא על רצח בריב על חנייה (דהיינו מכסס), והועד הורים עושה הצבעה אם להדיח אותו או לתת לו להישאר. הוא להגנתו אומר שהוא עשה תיקון וחזר בתשובה וחלק מהתיקון שלו זה העיסוק בחינוך וללמד אחרים מהטעויות שלו.

3. אתם קומונרית בסניף ויש לכם מדריך שהתחיל ברגל ימים ועשה עבודה טובה, ולאט לאט עם הזמן התחיל לזרוק. המדריך כבר לא מגיע לעשות פעולות בשבת ולא מגיע לישבצים וכו'.

נתת לו כבר צאנס לתקן והוא עשה עלייה קטנה וירד בחזרה. האם אתם נותנים לו להמשיך בתפקיד או מוציאים אותו מההדרכה.

4. אחד החיילים שלכם הגיש לכם בקשה לברית של בן דוד (הראה ממש הזמנה וכו'), ואחרי שהוא יצא גיליתם שהוא שיקר. אחרי חודש הוא מגיש עוד בקשה לבר מצווה של בן דוד אחר, האם אתם מאמינים לו או שאתם לא נותנים לו לצאת? דיונים על כל אחת מהסיטואציות.

סיכום כללי:

מה זה חזרה בתשובה?

דברי חכמים על השאלה הזאת -

רמב"ם פ"ג, ה"ד, ח'.

ד. אל ידמה בעל תשובה שהוא מרוחק ממעלת הצדיקים מפני העונות והחטאות שעשה. אין הדבר כן, אלא אהוב ונחמד הוא לפני הבורא, וכאלו לא חטא מעולם. ולא עוד אלא ששכרו הרבה, שהרי טעם טעם החטא ופירש ממנו וכבש יצרו. אמרו חכמים, מקום שבעלי תשובה עומדין בו אין צדיקים גמורין יכולין לעמוד בו, כלומר מעלת גדולה ממעלת אלו שלא חטאו מעולם, מפני שהן כובשין יצרים יתר מהם.

ה. בעלי תשובה דרכן להיות שפלים וענוים ביותר, אם חרפו אותם הכסילים במעשיהם הראשונים ואמרו להם, אמש הייתה עושה כך וכך, ואמש הייתה אומר כך וכך, אל ירגישו להם, אלא שומעין ושומעין ויודעין שזו זכות להם, ושכל זמן שהן בושין ממעשים שעברו ונכלמין מהן זכותן מרובה ומעלתם מתגדלת:

וחטא גדול הוא לאמר לבעל תשובה, זכור מעשיך הראשונים, או להזכיר בפניו כדי לביישו, או להזכיר דברים ועניינים הדומין להם כדי להזכירו מה עשה, הכל אסור, ומוזהר עליו בכלל הונית דברים שהזהירה עליה תורה, שנאמר "ולא תונו איש את עמיתו" וגמ'.

להסביר על הגישה של היהדות לחזרה בתשובה.

מהי חזרה בתשובה? פתח חס"ס/חב"ה

פנה"ל:

"השפעת החברה הרעה לעיתים מודעת ובדרך כלל אינה מודעת. זה כוחה של החברה שהיא קובעת נורמות, ובלא לשכנע באופן ישי, היא משפיעה על אורחות המחשבה והחיים. בחברת אוכלי אדם, בדרך כלל גם האנשים ההגונים סבורים שזהו דבר ראוי. ובחברה שבה מקובל להיזהר בכבוד חברים, תופעות של מכות ורצח נדירות. גם על דפוס החשיבה החברה משפיעה, עובדה היא שבחברה שבה יש הערכה גדולה ללימוד ולהשכלה, "מצאו יותר מדענים מוכשרים בעלי הישגים. ואילו בחברה שבה אין הערכה ללימוד, כמעט ולא "מצא מדען בעל שיעור קומה". לגעת בכוחה של החברה שלנו.

האם אנחנו באמת מאמינים בחזרה בתשובה?

אנחנו מדברים הרבה על לכת מקום לתיקון ולהאמין לאנשים ובאנשים, אבל כמה באמת אנחנו נותנים לזה מקום? הסיטואציות שהבאתי בכוונה גדולות ועם נושאים יותר מורכבים, אבל להאמין בחזרה בתשובה זה דבר שפוגש אותנו ביומיום שלנו. הבוגר הזה שאחרי זמן אלוץ בישיבה מגדיל את הכיפה, או החברה שאחרי סמנריון מקפידה שלא לדבר לשון הרע - האם אנחנו תומכים בזה באמת ומפרגנים או שאנחנו אומרים שזה סתם ואפילו זורקים עקיצות? צריך לשים לב שדיוקא ביהדות, איפה שהחטא יותר חמור, כי אשכרה אתה חוטא מול מי שנותן לך הכל - דיוקא שם יש מקום עצום לחזרה בתשובה.

לסיכום:

אנחנו רואים שחכמים הדגישו כמה כוח יש לחברה טובה ולאנשים שנמצאים סביבנו. ראינו כמה חשוב העניין של להאמין בחזרה בתשובה, וראינו כמה הכוח של חברה חשוב. עם שילוב של שני הדברים - אנחנו יכולים ליצור חברה מתוקנת שמאפשרת תיקון של אנשים, ויודעת ג"כ למנוע צביעות ושקרים. אבל זה חייב להתחיל אצלנו במקרים הקטנים מול החברים.

קצת על חונאל:

חונאל היה בחור שמח, חייכן, חברותי, אהוב, ופשוט בן אדם עם מידות מדהימות. אחת המידות הגדולות שהרגשתי ממנו לאורך כל החיים, זה שאף פעם הוא לא 'שורף' מישהו. לא משנה מה עשית, לא משנה מה אמרת - אם אתה רוצה, תמיד יש לך מקום בחזרה לידו. גם אם עשית שינוי של יומיים, הוא ידע לפרגן ולהרים לך ולתת לך מוטיבציה להמשיך בזה. בעז"ה שנזכה כמה שיותר לכת מקום לחברים שלנו לעשות את ההתקדמות שלהם, גם אם זה גורם לנו להרים קצת גבה או משהו כזה.

בסוף גם "מתוך שלא לשמה, בא לשמה", ובעז"ה ככה כולם יעלו מעלה מעלה וניצור חברה שדוחפת לתיקון והתקדמות - מתוך ביקורת בונה וחברות אמיתית.

למרכז את הטוב וע"י זה להתקדם

פאליטיקאליסטי/חב"ד

דה"נו, להתרכז במה שאני טוב בו וממנו לשאוב כוח, ומתוך כך להתקדם ולדחוף את עצמי גם במה שאני פחות טוב בו

אופציה אחת לפתיחה:

שלושה מתנדבים

1. מי חושב שהוא צריך להתקדם?

2. מי חושב שלמרות שיש דברים שהוא צריך להתקדם בהם, יש בו גם דברים שהוא די סגבה בהם?

3. בכנות, מי חושב שבאמת יש לו דברים שהוא אשכרה מעולה בהם?

אופציה 2 לפתיחה:

לשאול למי יש כאן כישרון מיוחד או משהו שהוא ממש טוב בו?

לשאול כמה לדעתכם צריך לדון חבר לכך זכות?

קטע לדין:

קטע אפס-

אפס.

אני אפס.

סופסוף אני מודה זה.

פשוט אפס.

הנה גם הבוקר לא קמנו לתפילה. מה שוות כל הפעולות שאני עושה על ערכים ועל הערך של הדת"ס לאומיים
אם אני ככה? וזה לא רק זה. לשון הרע, לא מקפיד על ברכות, זמני תפילה זה ממש המלצה בשבילי, ובכלל אם
אני מעמיד את הלימוד תורה מול עוד פרק של "פרינדים"-לימוד תורה מפסיד פה.

אפס כבר אמרת? מה שווה הכיפה שלי עם כל זה?

אז שאני מתפלל-אני באמת מכוון, אבל להתפלל 5 פעמים בשבוע במניין(ומתוכם שלוש בשבת) זה פשוט על
הפנים.

אז אני משתדל שלא לקלל(וגם פה ושם יוצא), אבל מעז שאי אפשר לקרוא מחשבות, כי אם היו שומעים מה
אני חושב שאמא ואבא צריכים עזרה בבית-ה"ת' בבציה.

שוב, פשוט אפס אחד עגול.

-מה אתם חושבים על הקטע הזה?

-מה לדעתכם הדרך הטובה ביותר להתקדם?

למרכז את הטוב וע"י זה להתקדם

החלטות חז"ס/חב"ה

רבי נחמן מברסלב:

ידע, כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ואפילו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצא בו איזה מעט טוב... וכן צריך האדם למצא גם בעצמו, כי זה ידוע שצריך האדם לזהר מאד להיות בשמחה תמיד, ולהרחיק העצבות מאד מאד (כמבואר אצלנו כמה פעמים). ואפילו כשמתחיל להסתכל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא מלא חטאים, ורוצה הבעל דבר להפילו על ידי זה בעצבות ומרה שחורה, חס ושלום, אף-על-פי-כן אסור לו לפול מזה, רק צריך לחפש ולמצא בעצמו איזה מעט טוב, כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצוה או דבר טוב, ואף שכשמתחיל להסתכל באותו הדבר הטוב, הוא רואה שהוא גם כן מלא פצעים ואין בו מתם, הינו שרואה שגם המצוה והדבר שבקדושה שזכה לעשות, הוא גם כן מלא פניות ומחשבות זרות ופגמים הרבה, עס כל זה איך אפשר שלא יהיה באותה המצוה והדבר שבקדושה איזה מעט טוב... ועל ידי זה שמחפש ומוצא בעצמו עדין מעט טוב, על-ידי-זה הוא יוצא באמת מכף חובה לכף זכות ויוכל לשוב בתשובה, - ליקוטי מוהר"ן רפג

לסיכום:

לסכם את כל הפעולה ואז לחזור לקטע של רבי נחמן ולקשר את זה. לכוון שיצאו בנקודה שצריך למרכז את הטוב שבהם ולדון את עצמם לכף זכות (ברור שלהיות מודעים לבעיות שבהם) ומתוך כך שיהיה אמונה בעצמו ושמחה ולא מרמור וייאוש. מכיוון שרק מתוך ההבנה מה הבעיות אבל אמון עצמי וידיעת הטוב אפשר להתקדם באמת.

קצת על חונאל:

חונאל היה בן אדם מדהים, שמח וחברותי בעל מידות מטורפות. אחד הדברים שחוויתי מחונאל לאורך כל החיים, זה שהוא לא הוריד לעצמו. חונאל ידע שיש דברים שהוא פחות טוב בהם, אבל עדיין הוא לא הסתכל עליהם והתבאס, אלא להפך. הוא לא פחד לעשות דברים כי הוא פחות טוב בהם, אלא הוא ניסה וניסה ולא וויתר לעצמו. חונאל בחר להתסכל על הדברים הטובים שבו ולהיות שלם איתם, ומתוך כך לדחוף גם את הדברים שפחות טוב בהם. שנזכה בעז"ה ללמוד מחונאל ולא להסתכל על הרע שבו ולהת"אש, אלא להסתכל על הטוב ומתוך כך-לדחוף את עצמו במה שצריך דחיפה.

פעולת צבא קבוצתית *פאליקה לחניכים*

פעולה שבכל הפעילויות בה החניכים תלויים אחד בשני.

רעיונות לפעילויות:

1. ריצה בכמות זמן מסוימת ואסור לדבר בכלל, אם אחד מהחניכים מדבר כולם נפסלים.
2. ג"פ- שלושה שמרימים אחד, תחרות מי מגיע ראשון למקום מסוים.
3. הגדרת מקום שאליו צריך להגיע תוך זמן מסוים, כולם צריכים להגיע ביחד, לעזור לחלשים בקבוצה.

סיכום וקצת על חונאל:

חבריו מספרים שחונאל תמיד היה עם מצב רוח טוב שגרם לאווירה טובה סביבו, לא משנה מה הייתה הסיטואציה תמיד היה נעים להיות לידו.
הוא תמיד עם חיוך ענקי.
והכי חשוב: חונאל תמיד נתן תחושה שאתה שווה.
איש פשוט, ללא אגו.
לא מתנשא ולא חושב שהוא יותר טוב ממך.
חבר אמיתי!
התפקיד שלנו תמיד ובקבוצה זה לנסות לאמץ לחיינו את הדרך שבה חונאל בחר לחיות.
להיות שם בשביל החברים שלנו.
להתנתק מאגו וחיצוניות.
ולחיות פשוט חברים.

פעולת שבת על חיוך

מתחילים בסבב שיתוף משהו שמח שעשית השבוע

רעיונות לפעילויות:

תופסת חיוכים -

מי שנתפס יכול להשתחרר בעזרת כיף אבל אפשר לתת כיף רק למי שמחייך

חפש את החיוך -

מחביאים בסניף 5 אימוג'ים

של סמילי והחניכים צריכים למצוא.

מלך התנועות -

(השמחה היא מדבקת זה מתחיל מאחד ומשפיע על כולם)

מירוץ שליחים -

מוסיפים חוק שכשנותנים כיף לבא בתור צריך להגיד לו גם מילה טובה כדי לשמח אחד את השני.

(רעיונות למירוץ שליחים: קפיצת צפרדע, הליכה אחורה, רגל חודפת רגל וכו...)

קטע קריאה:

בפרשת קורח מסופר על קורח ועדתו שמערערים על הנהגת משה ואהרן,

המחלוקת הזאת לא באה מרצון אמיתי לטובת הכלל אלא מתוך

קנאה כעס וחוסר שמחה בחלקם חז"ל מלמדים שמחלוקת שאינה לשם

שמיים מובילה לפירוד ולצער.

מכאן אפשר ללמוד על חשיבות הגישה החיובית והיכולת לשמוח בחלקנו.

חיוך אמיתי הוא ביטוי לאמונה ולשמחה פנימית.

כשאדם מחייך הוא מקרין סביבו שלום אהבה וקירוב לבבות - ההפך הגמור

ממחלוקת ופירוד.

קצת על רונאל:

רבים סיפרו שאחד הדברים שהכי אפינו את רונאל הי"ד זה החיוך הרחב והתמידי שהיה לו, דבר שהפך אותו לאדם חיובי

ונועים שכולם רוצים להיות סביבו.

נקח על עצמנו ללמוד מרונאל ולנסות גם אנחנו להרבות בחייך גם כשלא הכל מושלם ונזכור שחיוך קטן יכול

למנוע מחלוקות גדולות ולקרוב בין אנשים.

פעולת שבת על שמחה אמיתית

פאליה לאוויכס

פת'חה:

שיח מעגלי - "מה משמח אותי?"

כל אחד יגיד משהו קטן שמביא לו שמחה גם כשקצת קשה.

לדוגמה: "כשאני עוזר לחבר", "כשאני מקבל חיבוק", "כשאני משחק עם האחים שלי".

קצת על חונאל:

חונאל בן משה היה חייל צעיר ואהוב מהעיר רחובות. הוא היה בן 20 כשנפל במלחמה בעזה, אחרי שנלחם בגבורה כמעט שנת"ס. הוא נלחם כדי לשמור על עם ישראל וארץ ישראל.

למרות שהמלחמה קשה ומפחידה - חונאל תמיד חי"ך. גם כשלא היה קל, הוא נשאר שמח, עודד את החברים שלו, והאמין במה שהוא עושה. כולם אמרו עליו - "החי"ך פשוט לא ירד לו מהפנים!".

מה אנחנו לומדים ממנו?

שמחה אמיתית זה לא רק כשכיף.

גם כשקשה - אפשר לבחור לשמחה, להאמין, ולחזק אחרים.

חונאל שמח כי הוא ידע שהוא עושה דבר חשוב - הוא נלחם כדי לעזור לאחרים.

הרב שמואל אליהו:

"החיילים שלנו נלחמים עם שמחה בלב, לא כי קל להם - אלא כי הם יודעים שהם עושים משהו גדול

ומשמעותי".

זה בדיוק מה שחונאל עשה - הוא היה שליח, והוא האמין בכוח של השמחה.

לימוד לערב אמהות ובנות

מחברים: אהוד ורחל

פתיחה וקצת על רונאל:

רונאל בן משה הי"ד הוא ח"ל הנדסה קרבית שנפל בקרב בכ"ח סיוון התשפ"ה, רונאל היה אור של ממש בכל מקום שבו הלך. היה לו את החיוך הכי יפה – כזה שמאיר גם בימים קשים. שמחה כנה ופשוטה יצאה ממנו, אכפתיות שהרגשת בכל מילה, בכל מעשה. רונאל היה לב פועם של אהבה, נתינה וחברות אמיתית. הוא לא היה רק ח"ל – הוא היה אגדה. ננסה היום לגעת קצת במידות של רונאל ז"ל.

לימוד:

"צריך להיות תמיד בשמחה ולעבוד את ה' בשמחה" (רבי נחמן מברסלב)
רבי נחמן אמר שצריך להיות בשמחה תמיד, כי זה מה ששומר את האדם קרוב לה'. כשאדם שמח, הלב שלו פתוח והוא יכול להתפלל, ללמוד ולעשות מעשים טובים מכל הלב. רונאל חי ככה – הוא היה אדם שתמיד חיזק אחרים, חיפש את הטוב, והפיץ אור מסביבו. רבי נחמן מלמד שכשקשה – מחפשים אפילו נקודה אחת טובה, שמחזיקה אותנו בשמחה. רונאל היה חי לפי זה – ראה טוב בכל מצב, ושמר על שמחה גם בזמנים קשים, כמו שלימד רבי נחמן.

הרב קוק כתב: "כל מה שאדם מתגדל, מתגדל עולמו כולו איתו"
הכוונה היא שהאדם לא חי לבד – הוא יוצר סביבו עולם שלם: מחשבות, רגשות, קשרים, מעשים.

כשהאדם מתעלה – גם העולם שהוא בונה בתוכו ובחוץ לו עולה יחד איתו. אם הוא נהיה יותר שמח, מאמין, אמיתי – כל החיים שלו משתנים: איך שהוא רואה דברים, איך שהוא מגיב, ואפילו איך שהסביבה מגיבה אליו. העולם של האדם הוא השתקפות של הפנים שלו – וכשהפנים מתמלאים באור, גם כל המציאות מקבלת אור חדש.

החיים מלאים אתגרים, ולפעמים הכאב כבד מאוד. אבל דווקא ברגעים האלה, השמחה האמיתית – שמגיעה מהלב, מהאמונה ומהבחירה לראות טוב גם כשקשה – נותנת לנו כוח להמשיך ולצמוח. כשאדם שומר על שמחה ואמונה, הוא לא רק מחזק את עצמו, אלא גם מאיר את העולם סביבו ומשפיע על אחרים. כמו שרבי נחמן אומר, לעבוד את ה' בשמחה זו דרך חיים שמחברת אותנו לעוצמה פנימית ולחיבור אמיתי עם העולם. רונאל בן משה היה הדוגמה הכי טובה לזה – גם בזמנים קשים הוא שומר על שמחה, מחפש את הטוב, ומאיר את הסביבה שלו באור מיוחד. העולם של כל אחד מאיתנו משתנה כשהלב מתמלא בשמחה ואהבה – וככה רונאל הרים את כל מי שהיה סביבו.

שאלות לסיכום:

איך תוכלי ללמוד מרונאל לשמור על שמחה ואמונה גם ברגעים הקשים?
באיזה דרך תוכלי להפיץ אור ושמחה בעולם סביבך, כפי שעשה רונאל?

לימוד קבוצתי לתשעה באב

מחברים: אליהו ויקטור

פת"ח:

"ואם נחרבנו ונחרב העולם עמנו על ידי שנאת ח"נס, נשוב להיבנות והעולם עמנו יבנה על ידי אהבת ח"נס"

(הרב קוק)

לימוד:

בע"רה רחוקה הייתה קהילה של יהודים.

רוב יהודי הקהילה היו אנשים פשוטים, מאמינים, עניים קצת, שבידו מאוז את הרב שלהם ובאו אליו כל בוקר לקבל ברכה. וככה, כל בוקר, היה הרב מעביר את אנשי הקהילה בהמון הערכה ואהבה. אנשי הקהילה הרגישו את האהבה של הרב ולכן בכל בוקר חיכו לתשומת הלב המיוחדת של הרב, להערכה שלו כלפיהם, לברכה שהייתה מכוונת לכל אחד ואחד מהם.

לאחר שהיו מקבלים את הברכה, היו אנשי הקהילה הולכים לעבודה.

רובם הגדול היו עובדים קשה. הם היו ד"גים, מוכרים בשוק, עגלונים וכו'.

היה בע"רה יהודי אמיד אחד, שלא הצליח להבין למה הרב מתנהג אליהם בצורה כזאת יפה. הוא ניגש לרב לאחר סגב הברכות, ושאל "כבוד הרב, אתה לא באמת מכיר את האנשים האלו. אתה מת"חם אליהם כאילו הם אנשי עסקים מכובדים, כאילו הם מכובדים, כאילו הם חכמים. כבוד הרב, אני מכיר אותם באמת. אני רואה איך הם מתגזים בעבודתם, איך הם מקבצים נדבות לפעמים, איך הם צועקים בשוק או איך הם מטפלים בסוסים שלהם. אנשים כאילו הם לא אנשים שצריך להת"חם אליהם איך שאתה מת"חם אליהם!!" הרב התסכל על היהודי במבט שלא ניתן לפרשו, ושתק.

היהודי חיכה לתשובת הרב, ששתק ושתק. לבסוף שאל הרב את היהודי במה הוא עוסק.

ענה היהודי שהוא סוחר באבנים טובות וביהלומים. ביקש הרב מהיהודי שיראה לו את הסחורה שיש לו.

היהודי הוציא את היהלומים, הראה אותם לרב והסביר על בפירוט על כל אבן שיש לו.

לבסוף, הוציא הסוחר יהלום וגזירות הגיש אותו לרב. הוא הסביר לרב שזה היהלום הכי יקר שלו, הכי מיוחד

שלו, הכי מזהים שלו. הרב הסתכל על היהלום, גיחך ואמר שזה היהלום הכי מכוער וזול שראה אי פעם.

הזדעזע הסוחר ואמר לרב: "כבוד הרב לא מבין באבנים טובות, לכן הוא מדבר ככה".

ענה לו הרב "אתה לא מבין בנשמות, לכן אתה מדבר ככה".

מה זה אהבת ח"נס בעצם? להסתכל על כל יהודי ולא לראות את העטיפות שלו. לראות את הנשמה

האלוקית שיש לו. להבין שלאיש שמולי יש "חלק אלו-ה ממעל", יש לו נשמה. מתוך הכבוד הזה, לכל

האנשים, נולדת אהבת ח"נס...

סיכום וקצת על חונאל:

מה זה אהבת ח"נס בעצם?

להסתכל על כל יהודי ולא לראות את העטיפות שלו. לראות את הנשמה האלוהית שיש לו. להבין שלאיש שמולי יש

"חלק אלו-ה ממעל", יש לו נשמה. מתוך הכבוד הזה, לכל האנשים, נולדת אהבת ח"נס...

וככה חונאל ח', באהבה פשוטה כלפי הסובבים אותו, בלי התנשאות ואגו-מה שגרם לכולם לרצות להיות בסביבתו

ולהרגיש תמיד שהם רצויים וש"כים.

פעולת שבת על קנאה

רעיונות לפעילויות:

נשחק משחקים רגילים רק שנשנה אותם שיהיו לא הוגנים לממשל בתופסת - נחלק את הקבוצה לשני חלקים לא שווים או שנתן לכל חניך חוק אחר שלפיו הוא משוחרר לדוג' חניך מס' 1 - צריך לספור 60 שניות על מנת להשתחרר. חניך מס' 2 - צריך לספור 20 שניות על מנת להשתחרר. חניך מס' 3 - צריך לקבל 2 כיפים על מנת להשתחרר.

שאלות לדיון:

שמעתם לב מה היה שונה במשחקים ששחקנו?
תעשו הצבעה מי בעד שוויון ומי נגד.
זה היה טוב ששיחקנו ככה?
האם צריך שוויון בעולם? (למה?)
מה היתרונות בשוויון?
מה החסרונות בשוויון?
האם באמת יש שוויון בעולם?

קטע קריאה:

בפרשת קורח מתוארת המחלוקת בין קורח לבין משה ואהרן.

קורח מקנא בתפקידים החשובים שלהם ורוצה גם. העונש שקיבלו קורח ואנשיו הוא סמל: האדמה פוערת את פיה וכולעת אותם, כי הקנאה לא מקדמת את האדם לשום מקום, אלא "קוברת" אותו בעודו בחיים, היא גורמת לו לשקוע ולהימחק.

חז"ל סיכמו זאת במשפט נוקב: "הקנאה והתאווה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם".

כלומר, קנאה היא לא סתם תכונה רעה, היא לא "עוד בעיה" היא פשוט מוציאה את האדם מהעולם. זה מסוכן לחיות חיים של קנאה, תאוה וכבוד.

חז"ל מציעים פתרון כשהם קובעים: "איזהו עשיר? השמח בחלקו".

העשיר מודה על מה שיש לו. לראות את הטוב שיש לנו בחיים, ולא לחמוד את מה שיש לאחרים-זו משימת חיים, בפרט בעידן הרשתות החברתיות שבהן תמיד נראה שהחיים של כולם מושלמים ורק שלנו לא כאלה.

אם הקנאה מוציאה אותנו מהעולם, גישה של שמחה והודיה אמיתית תוסיף לנו חיים והסתכלות טובה וחובבת על העולם הזה.

סיכום:

נסביר לחניכים על קנאה ועל כך שיש הרבה דברים שמטבעם לא שווים והיופי הוא להבין שאין צורך לקנא אלא להעריך את מה שיש לנו ולהשתמש בדברים הטובים שה' נתן לנו בצורה שתועיל ותשמח את הסובבים אותנו.

צופר וקצת על הונאל:

הונאל מלשון - חן אל - שמחה לאל.

ובך בדיוק הוא חי. כל תמונה מספרת את אותה אמת: חיוך נחב, עיניים מאירות, לב שופע טוב. הוא לא רק נחם - הוא האיר. הוא לא רק האן - הוא שמח. הוא לא רק נשא בעול - הוא שמח לשאת אותו.

והשילוב הזה, בין אחריות עמוקה לשמחה פנימית, בין נתינה מתמדת לאור שהפיל לכל עבר - הוא מוסת של קדושה. קדושה שקטה, אלוותית, צנועה - בדיוק זו שהתורה מציגה עליה ברשת קורח.

הוא היה "למען העם הזה. לכולנו. ולנו נותר להיות שלימים של הציבור שלו - להיות באחריות, לטוב באהבה, ולהחשיך את הכון אל סגולה באן אנחנו.

שבעז"ה נצליח ללמוד מהאדם החינך והשמח שרונאל היה ובנסה גם אנחנו להיות מאירות ושמחות יותר כרפי הסובבים אותנו

פעולה על חיוך

רעיונות לפעילויות:

מניחים משפט הקשורים לחיוך וכל חניך בוחר אחד שהוא הכי מתחבר אליו ומסביר למה.
 "חיוך הוא קו עקום שמיישר הכל"
 "לפני שאתה אומר שאין לך מליין דולר תסתכל על החיוך שלך"
 "אל תתני לעולם לשנות את החיוך שלך תני לחיוך שלך לשנות את העולם"
 "חיוך אל העולם והעולם יחייך אליך"
 "חיוך זה הדבר הכי יפה שאי פעם תשימי"
 סבב שבו כל אחד בתורו אומר את המילה "אני" ומי שצוחק מוסיפים לו שם לדוג- "אני גמל" מי שממשיך לצחוק מוסיפים לו עוד שמות וכן הלאה...

קטע קריאה:

החיוך מדבק.
 אתה נדבק בו כמו משפעת.
 כשמישהו חייך אלי היום -
 התחלתי גם אני לחייך,
 עברתי מסביב לפינה ומישהו ראה אותי מגחך,
 כשגם הוא חייך -
 הבנתי שאני הוא זה שהעברתי לו את החיוך.
 חשבת על כך והבנתי את ערכו חיוך בודד,
 כמו זה שלי,
 יכול להתפשט בעולם.
 לכן, אם אתה מרגיש שנוצר חיוך -
 אל תניח לו שיעלם...

סיכום וקצת על רונאל:

חיוך הוא דבר שכביכול כל כך פשוט לעשות אותו ובכל זאת ההשפעה שלו עצומה כלפי כל הסובבים אותו.
 מסופר על רונאל שמה שאפיין אותו זה החיוך הרחב שתמיד היה על פניו לא משנה מה היה הסיטואציה וזה באמת מה שהוסיף כוחות ואנרגיות לכל מי שסבב אותו.

פעולת שבת על כבוד פאליאטיב

רעיונות לפעילויות:

ניתן לאחד החניכים לבחור משחק של כ-5 דק. הוא אחראי לבחור משחק ולהסביר לכולם איך משחקים. נשחק במשחק שהוא בחר.

ניתן לחזור על זה מספר פעמים.

-נשים לב ליחס החניכים במהלך זמן זה: האם התלוננו? היה רעש? בלגן? או שכיבדו!

נוציא החוצה 3 חניכים. נשחק המלך אמר, כשכל פעם נכניס חניך אחד שיהיה מי שאומר את המשפטים. לפני כל חניך שנכניס, ניתן לחניכים הוראה איך להתחיל לדבריו.

פעם 1: לא להקשיב לו בכלל, להתעסק בדברים אחרים

פעם 2: לעשות הפוך ממה שהוא אומר

פעם 3: לעשות מה שהוא אומר

שאלות לדיון:

איך הרגשתם שלא הקשיבו לכם? איך הרגשתם שלא התחשבתם למה שהחבר שלכם אומר למרות שהוא ניסה לעשות לטובתם שהמשחק יעבוד?

אפשר לשאול את החניכים האם התנהגות כזו פוגשת אותנו גם ביום יום בסיטואציות שונות? אפשר להעלות למחשבה את ההתנהגות שהייתה בחלק הראשון של הפעולה. (שנתנו לחניך להעביר משחק בצורה טובה)

סיכום:

חשוב לכבד כל אדם באשר הוא. חשוב שנשים לב לזה ונשתדל בעניין. גם כבוד לאנשים הקרובים אלינו- הורים, חברים, מוריכים, וגם לאנשים שאנחנו סתם פוגשים..

כמה טוב זה עושה גם לאדם אותו אנו מכבדים וגם לנו

לפעמים בלי לשים לב, אנחנו מתעלמות מהסובבים אותנו אבל כל אדם ראוי לכבוד במילים, במעשים, אפילו במבטים. כבוד הוא לא רק נימוס הוא דרך לראות את האחר באמת והכל בצניעות וענווה.

קצת על חונאל:

"עשה טוב, תשפיע טוב בצניעות וענווה" - המשפט הזה נכתב באחד הסט'קרים שהוציאו לזכרו של חונאל ולא סתם, חונאל חי ופעל בצורה הזו, כיבד את הסובבים אותו, פעל והוסיף טוב אבל גם לא שכח לעשות את זה בצניעות וענווה.

כשפועלים בצורה כזאת הכל הופך להיות יותר טוב כי הכבוד העצמי הוא לא המטרה והרצון האמיתי זה לתת לכל השאר כבוד בצורה שקטה וענווה.

פעולת שבת- מיהו יהודי? *העלמה לחיכים*

רעיונות לפעילויות:

נניח 6 פסים אחד על השני ונשאל את החניכות אם הם הן יכולות לדיוך על זה. מן הסתם שיקוממו כמה ופשוט ידרכו. לאחר מכן נסדר את הפסים בצורה של מגן דוד. עכשיו נשאל שוב מי מוכנה לדיוך. החניכות לא ירצו לדיוך כי הן ירגישו לא נעים. נחלק את השיר ויקפידה-שאלות לדיון: האם אתן מרגישות שככה החברה שלנו מתנהלת? האם זה נכון לחלק כל אדם מהעם שלנו על פי מראה חיצוני/ עדה? מה אפשר לעשות כדי לשנות את התגיות האלה?

קטע קריאה:

פעם חשבת' להגיש הצעת חוק לכנסת שתתקן את החוק הקובע מי הוא 'יהודי'. החוק מגדיר שאדם שנולד לאמא יהודי הוא 'יהודי'. ואני מסתכל לצדדים רואה את כל "האחים היהודים שלי" נוסעים ביום כיפור למסעדה ושם אוכלים חזיר ועוד עם חלב, ואני שואל את עצמי: "אלה יהודים???"
הבוקר הלכתי לבית הכנסת לתפילת שחרית, ובעודי ממלמל בדרך את ברכות השחר, אני תופס את עצמי אומר את המילים: "א-לוק' נשמה שנתת בי, טהורה היא..."
אף פעם לא חשבת' ברצונות על המילים הפשוטות האלה שאני ממלמל כל בוקר, אבל פתאום הבנתי שבעצם כמו שלי יש נשמה טהורה אי שם בפנים, גם לשכן ממול יש נשמה טהורה, ואפילו להוא מהקומה השנייה בניין שמקפיד כל שבת לנסוע לים- אפילו לו יש בפנים נשמה יהודיה שלמרות שכרגע הוא מצליח להתביא ולכסות אותו טוב- היא עושה קיימת ומחכה, כמו ילד קטן במשחק מחבואים, שיגלו אותה...

סיכום:

בכל אחד ואחד מאיתנו יש נשמה יהודית. כולנו אחים והבנים של הקב"ה, כולנו מחוברים אחד לשני כי אנחנו מי שאנחנו, יהודים.
אחרי שאנחנו יודעים את זה צריך לשים לב שאנחנו מתנהגים בצורה כזאת לכל הסובבים אותנו, כי הרי כולנו אחים, יהודים.

קצת על חונאל:

בשבעה של חונאל הגיעו עוד ועוד אנשים וכולם טענו שהם החברים הכי טובים של חונאל וזה כבר נהיה מוזר איך לאדם אחד היו כל כך הרבה חברים? ועוד שכל אחד טוען שהוא החבר הכי טוב שלו?
אבל אצל חונאל זה לא היה מוזר, חונאל היו מוקף בעשרות חברים מסוגים שונים משום שהוא נהג בצורה הזאת- הוא ראה את היהודי שבכל אחד ולא את השוני שיש בינו לבין אותו האדם ולכן כל אחד הרגיש איתו בנוח ונהיה החבר הכי טוב שלו.

פעולה על הקשר בין יום השואה יום הזיכרון ויום העצמאות *פאליה לחיכים*

רעיונות לפעילויות:

מתחלקים לז קבוצות, לכל קבוצה שטח משלה ועליה לבנות מגדל כוסות.
 המטרה של כל קבוצה היא להרוס לקבוצה היריבה את המגדל.
 ניתן לעשות זאת באמצעות כניסה לשטח של הקבוצה היריבה אך כל כניסה כזאת מסכנת את הנכנס שכן אם הוא נתפס - הוא שבוי של הקבוצה היריבה.
 קוראים קטע מתוך המכתב של סמ"ר גד עזרא לאשתו לפני יציאתו למלחמה-בנספחים של החוברת מסר-הח"לים שלנו מוכנים לעשות הכל עבור המדינה, הם מוכנים למות עבור המדינה!!! (קישור למשחק במשחק עם הכוסות המשתתפים היו צריכים להסתכן על מנת להשיג את המטרה)
 הצגת דו שיח בין ח"ה לאית' -בנספחים של החוברת מסר- יש אנשים שחושבים שהמדינה שלא לא מספיק טובה, לא מספיק מספקת והיו מוכנים לוותר עליה בשביל מדינה אחרת הם לא מעריכים אותה ולא מרגישים שזכינו בה ושצריך להודות עליה בכלל או אפילו להגיד הלל ביום העצמאות.
 ולפעמים, לפעמים גם אנחנו חושבות שהמדינה שלנו חס וחלילה לא מספיקה, פחות יפה, פחות מענינת גם אם לא הכל בארץ מושלם ויש דברים הדורשים תיקון- עדיין יש צורך אדיר להגיד תודה על מה שקיבלנו.

שאלה לדיון:

האם לדעתכם זה נכון לשים את יום השואה יום הזיכרון ויום העצמאות בתאריכים שצמודים מאוד אחד לשני?

סיכום:

נסביר לחניכות שהאירועים האלה קרובים כי יש קשר ביניהם, בזכות היהודים בשואה והח"לים שהקריבו את ח"הם יש לנו מדינה ובזכותם אנחנו יכולים לחגוג עצמאות.
 צופר- בנספחים של החוברת.

קצת על חונאל:

חונאל בן משה הי"ד, ח"ל הנדסה שנפל בכח' סיוון בתאן יונס, אהוב, ופשוט בן אדם עם מידות מדהימות. בזכות חונאל ועוד ח"לים רבים שהקריבו את ח"הם אנו חיים בביטחון במדינת ישראל ויש חשיבות עצומה בזכירתם והזכרתם ביום הזיכרון כי בזכותם אנחנו יכולים לחגוג את יום העצמאות.

לימוד לסוכות

מחזיקי אהל אלהי החינים

קטע קריאה:

חג הסוכות הלך והתקרב, ובכל העיר ברדיצ'וב אין אפילו אתרוג אחד לקיים בו את המצווה. אין אתרוג לצדיק, רבי לוי יצחק, ואין אתרוג אף לאחד מיהודי העיר. עצוב רבי לוי יצחק וככל שמתקרבים ימי החג, מעמיק צערנו שלמים נפוצו בכל הסביבה. ביקרו בכל השווקים, חיזרו על כל בת' היהודים באיזור, ארבו בדרכים, אולי יתקלו ביהודי הנושא עימו אתרוג לחג הסוכות.

המאמצים נשאו פרי. נמצא יהודי שהיה בדרכו לביתו, ובידו, ממש לא "אמן: אתרוג מהודר. ולא זו בלבד, ברשותו של היהודי גם לולב, הדסים וערבות. מי היה מעלה על דעתו מציאה מושלמת ונפלאה כזו? בשמחה גדולה ביקשו השלימים מהיהודי למכור להם את האתרוג. הציעו לו מחיר גבוה ומפתה. אולם היהודי מסרב. האתרוג אינו למכירה. שלו הוא. גם הוא יהודי המחוייב בנטילת ארבעת-המנים.

לא הועילו הפצרות ותחנונים. השלימים ניסו לבקשו שינאל לפחות להתעכב בברדיצ'וב ולשהות עימם בימי חג הסוכות, כדי שיוכלו גם בני העיר לברך ולצאת ידי- חובת המצווה בזכות האתרוג היחיד שבידו. היהודי לא ניאות. מתגעגע הוא אל אשתו ואל ילדיו. זה זמן רב שנעדר מביתו ובדעתו לחגוג בחיק משפחתו. אך בני ברדיצ'וב לא ויתרו. במאמץ שיכנוע אחרון התחננו בפניו: לכל הפחות "כנס נא אל הצדיק רבי לוי-יצחק. לזאת נענה היהודי.

"זכות גדולה נפלה באלקך", ניסה הרבי לשכנעו. "כל הקהילה הגדולה תוכל בזכותך לקיים את המצווה החשובה". אך היהודי בשלו: ברצונו לשוב לביתו ולעשות את החג במחיצת בני- משפחתו. כשראה הצדיק שדבר לא יזיזו מדעתו אמר לו: "אם תשאר כאן לחג הסוכות, אני מבטיח לך שתהיה איתי במחיצת גן-עדן". להבטחה שכזו אי-אפשר לסרב. הבטחה מפורשת להיות בגן- עדן יחד עם הצדיק רבי לוי-יצחק! היהודי נענה ל'עיסקא' ונשאר בעיר. מפה-לאוזן עברה הבשורה, וכהרף עין שבה השמחה לשכון בלבבות היהודים המתכוננים לחג הממשמש ובא.

אחרי תפילת ערבית, בלילו הראשון של החג, סר היהודי האורח לעבר הסוכה הצמודה לאכסניה בה השתכן. הוא היה במצב-רוח מרומם מאוד. הכבוד הגדול שזכה לו מבני- העיר והמחשבה על גן-העדן המובטח לו סיפקו לו די והותר סיבות להיות שמח. בלב גידוש שמחה עמד להיכנס לסוכה ולקיים את מצוות הישיבה בסוכה. הפתעה מאוד לא נעימה ציפתה לו. בנימוס אך בתקיפות הסביר לו מארחו, כי הכול הוא יכול לתת לו, רק לא לשבת בסוכה. היהודי נדהם. "מה זאת אומרת?!", תמה, "אני רוצה לקיים את מצוות סוכה". אך המארח בשלו: אין הוא יכול לאפשר לו את הכניסה לסוכה.

"מארח מוזר", חשב האורח בליבו ופנה לבית השכן. חשב לבקש מהשכנים להתארח בסוכתם. למרבה פליאתו, גם משפחה זו סרבה לפתוח בפניו את דלת סוכתה. תוצאות דומות השיג לתדהמתו הגוברת גם אצל יתר השכנים. אט-אט החל היהודי להבין שאין אלו סתם מקרים. הרבי, כך מסתבר, ציווה על בני הקהילה שלא יכניסוהו בשום פנים ואופן לסוכה. אך מידוע הוציא הוראה מוזרה כל-כך?!

לימוד לסוכות

מחזיקי אהל מלכותי החניכים

המשך הקטע:

מיואש ומבולבל כיוון פעמיו לעבר בית הצדיק. "האם כך משלמים לי עבור הטובה שעשית לי?", קבל.
 "נערת לי לבקשתכם ונשארת כאן, במקום זה, במשך כל ימי החג במקום לבנות בנעימים עם משפחתי,
 על-מנת לזכותכם במצווה, ואתם מונעים ממני מצווה חשובה לא פחות, מצוות ישיבה בסוכה?".
 "זהו הדין", מרגיעו הרב. "אם אין אתרוג - אין מברכים עלי. אם אין סוכה, פטורים גם מן החיוב לשבת
 בה".

"אין סוכה?", דברי הרב הקפיצו את האיש. "הרי בעיר אלפי סוכות!"
 "מה אפשר לעשות?", נענה הרב באדישות מעושה.
 "רבי", זעק האיש בעיניים דומעות, "אנא רחם עלי ותן לי לשבת בסוכה. אני מוכן לתת את כל הוני כדי לא
 להפסיד את המצווה".
 "אם תוותר על ההבטחה שנתתי לך, בדבר חלקך בגן-עזן, אתן לך מיד לשבת בסוכה", אמר הצדיק בקול
 שלוו ומתון.

היהודי האורח קפא על עמדו כשהוא נבוך. מלחמה פנימית קשה התלקחה בליבו. האם יוותר על ההבטחה
 הנפלאה רק כדי לקיים מצוות סוכה? ואולי כדאי לשלם את המחיר הגבוה, לוותר על הסוכה, כדי לזכות
 בגן-עזן?

והוא החליט. "רבי", אמר בקול בוטח ונחוש. "אני מוותר על הבטחתך. מה בצע לי בגן-עזן אם אינני יכול
 לחיות כיהודי ולקיים את מצוות סוכה ככל עמנו בני-ישראל. אנא הנח לי לקיים את מצוות סוכה!"
 חיוך לבבי זרח על פניו של הרב. "הנך מוזמן לסעוד עמנו בסוכה. ועכשיו אני שב ומבטיחך: מקומך
 בגן-עזן שמור לך, עמי במחיצתי. לא רציתי שתזכה בגן-עזן רק בזכות חושך המסחרי. רציתי שתהיה ראוי
 לכך. ועכשיו, כשהוכחת מסירות-נפש על קיום מצווה, הנך ראוי באמת להיות עמי במחיצתי בגן-עזן!"

סיכום:

הסוכה נראית מבחוץ פשוטה מאוד - ארבעה קירות וקצת סכך. אבל האמת היא שבתוך הסוכה שורה
 קדושה עצומה, עד כדי כך שחכמים אמרו שהשכינה עצמה שורה בה.
 כלומר - לפעמים דברים פשוטים וקטנים בחיים (כמו לשבת בסוכה, או מעשה חסד קטן) הם בעצם
 בעלי ערך גדול מאוד, אפילו יותר ממה שאנחנו יכולים לראות בעין.
 הסוכה מלמדת אותנו לא להסתכל רק על החיצוניות, אלא להבין שהפשטות והצניעות יכולים להביא אותנו
 קרוב לקב"ה, הרבה יותר מאשר פאר חיצוני.

קצת על חונאל:

חונאל לא התעסק במה נראה הכי טוב ומה הכי נוצץ, אלא עשה דברים שבאמת היה מחובר אליהם.
 בנוסף, חונאל לא עשה דברים על מנת לקבל פרס, אלא עשה מעשים טובים כדי לשמח וכדי לעשות טוב
 ולא התעסק באיך אנשים יראו ומה הוא ירוויח מזה.
 בעז"ה שנזכה לעשות טוב לסביבה בלי לחשוב על פרס, אלא שעצם המעשה הטוב יהיה המטרה שלנו.

פעולת שבת- הטוב שבי מתאים לרוב אילוצי החניכים

רעיונות לפעילויות:

נתחיל במעגל פרגונים עם עיניים מכוסות

ונמשיך לפעילות המעטפות-

מכילים מראש מעטפות עם השמות של כל החניכים ומביאים להם אותם,

מפזרים על הריצפה מלא תכונות והמשימה של החניכים להעביר ביניהם את המעטפות ולשים לכל אחד

במעטפה תכונה שמאפיינת אותו (לשים לב שלכל אחת יש כמות מכובדת של תכונות)

לאת להן זמן לפתוח את המעטפה ולראות את כל התכונות שנתנו לה.

סבב שבו כל אחת אומרת על תכונה אחת ששמעו לה במעטפה והיא מרגישה שיש בה.

סיכום:

לחלק את השיר של יובל המבולבל-בנספחים בסוף החוברת,

נסביר להם שצריך להיות מודעים לתכונות החיוביות שבהם כי ברגע שהם יהיו מודעים ליכולות שיש להם

הם יוכלו להוציא אותן החוצה ולהוסיף טוב בקבוצה, בסניף ובעולם.

קצת על חונאל:

חונאל היה בעל כישיונות רבים והיה מודע לכך ולכן תמיד עזר לסובבים אותו בעזרת שימוש ביכולות שיש

לו. לא מתוך יהירות או גאווה אלא מתוך ידיעת ערכו ושימוש בכך לתועלת סביבתו.

פעולת שבת- כך מנהיג ה' את עולמו

מחזיקים אפילו זקנים וילדים

רעיונות לפעילויות:

"הנהגה נסתרת" – משחק תחושת

מה צריך: צעיף/כיסוי עיניים לזוגות.

מה עושים:

כל חניכה עומדת עם עיניים מכוסות, ובת זוגה מדריכה אותה במילים בלבד (בלי לגעת!) לעבור מסלול קטן.

בהתחלה זה מלחיץ וחוסר ודאות, אבל לאט לאט נבנית אמונה – היא לומדת לסמוך על הקול שמנחה אותה.

גם כשאנחנו לא רואות – יש קול שמכוון, יש דרך שמובילה, יש מנהיג.

קטע קריאה:

פעם אחת היה יהודי עני, שהיה מטופל בילדים, והיה שוכר בכל שנה את בית המרזח מהפריץ המקומי. הוא התגורר שם עם בני משפחתו והתפרנס מן השכירות.

בכל שלוש שנים, כשנגמרה תקופת השכירות והפריץ הכריז מחדש על שכירות נכסיו לכל המרבה במחיר, לא התחלה אף אחד עם היהודי העני, כי ידעו על עניו וצרכיו בגידול ילדיו וריחמיו עליו.

פעם אחת, בדיוק במועד השכרת הנכסים, הגיע יהודי אחד והציע דמי שכירות גבוהים במיוחד עבור אותו בית מרזח. כמובן שהפריץ לא התעניין בגורלו של המשכיר הישן וסילקו ממעמדו, והוא נאלץ לצאת משם באמצע החורף עם כל ילדיו הקטנים.

לאותו יהודי ששכר את בית המרזח לא היו עד אז ילדים, אך באותה השנה ששכר את בית המרזח וקיפח את העני מפרנסתו – נפקד ונולד לו בן.

והיה הדבר לפלא, שלא די שעשה עוולה כזו לעני כזה, עוד זכה לבן לאחר שנים רבות שלא היו לו בנים... וכשסיים רבינו סיפור זה אמר: "והנה כך מנהיג הקדוש-ברוך-הוא את עולמו".

ברוב סיפורי מעשיותיו של רבי נחמן, כמו ברוב הסיפורים בכלל, הסוף, לשביעות רצוננו, הוא טוב. הטובים מנצחים, בני הזוג האובדים נפגשים ומתחתנים וכן הלאה.

והנה מספר לנו רבי נחמן סיפור שונה, ודווקא סיפור זה דומה יותר, לצערנו, לסיפורים רבים שמתרחשים ונרקמים סביבנו. סיפורים בהם הסוף תמוה, לא מובן ומאכזב. לא נראה בהם שום צדק ויושר, הטובים מושפלים והרעים מצליחים ועולים, והתמיהה על פשר הדברים גדלה והולכת.

אומנם במשפט אחד מסכם, מגלה לנו רבי נחמן תובנה חדשה לגמרי: "והנה כך מנהיג הקדוש-ברוך-הוא את עולמו".

פעולת שבת- כך מנהיג ה' את עולמו

מחזיקים אילולאים האצילים

המשך הקטע:

מה פירוש הדברים? הלא אנו מאמינים שהקב"ה הינו: "א-ל אמונה ואין עוול", כי "כל דרכיו משפט", והוא מנהל את העולם כולו ואת כל קורותיו, הגדולים והפעוטים ביותר, בצדק וביושר מוחלט. כמובן, גם רבי נחמן מעביר לנו את מסר האמונה. בכל תורותיו הקדושות, בכל סיפוריו מלאי ההשראה ואפופי הסוד, הוא חוזר ואומר, בגלוי או בסתר: "תאמינו".

"ענה ואמר: "אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאוד. ועיקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל" (שיחות הר"ן, ל"ג).

בסיפורים שבהם הסוף הוא טוב המסר הוא אמונה – בסוף יהיה טוב. אבל כאן, שהסוף הוא מר, לא מוצדק, היכן כאן מסר האמונה.

"כך מנהיג הקב"ה את עולמו", אומר רבי נחמן. באופן לא מובן. גם אם נראה לעין שהרע מצליח ועולה שהטוב נידרף ומפסיד, גם במקרה הזה ממשיכה זו להיות הנהגתו של השם יתברך. גם כשמנחמים אותנו בסוף טוב, אבל אפילו כששום סוף טוב אינו נראה לעין, מי שמנהל את הכל, בצדק וביושר, בחסד וברחמים, הוא שוב הקב"ה לבדו.

מסר האמונה כאן חזק אלפי מונים, תעצומות הרוח הנדרשות כאן גדולות לאין שיעור. גם כאשר כפי הנראה לעינינו הרשע שולט – מתחת לפני השטח רק כוחו של הקב"ה קיים, משפטו אמת, הנהגתו צדק.

שאלות לדיון:

האם אני מרגישה שאני חיה אמונה תמימה? האם אני בדרגה אמונית שבה אני מעבירה שהכל נעשה לטובת?

סיכום:

"אדם יראה לעיניו וה' יראה ללבב"

האדם רואה מציאות מצומצמת וקטנה, יש לו ראייה לכאן ועכשיו למה נראה לו מתאים, נכון ונוח. ברגע שנגיין שהקב"ה, מלך מלכי המלכים הוא דבר גדול, עצום ובלתי נתפס נדע לחיות מולו באמונה פשוטה נכונת שאלות וחשדות, כי כשאני מבין שאני חלק קטן מתוך מציאות עצומה אזי אני יכול לחיות בשלווה, כי יש מישהו שמנהל עבורי מסלול מדויק!

קצת על חונאל:

מספרים על חונאל שמה שהשמחת חיים והחייכות שלו הייתה מיוחדת משום שהוא היה כזה תמיד, גם ברגעים קשים ופחות טובים.

האופטימיות הזאת נבעה מתוך האמונה שכל מה שה' מוריד לעולם הוא טוב גם אם לא רואים בזה מיד ולכן צריך להיות שמחים ומודים.

לימוד על ערך החברות

מתנאים למיליונים המיליונים

פתיחה:

בשאיפה שנזכה להיות החבר טוב, הבן אדם הטוב, לקבל כל אחד ולראות את הטוב שבו, להיות שם בשביל החברים שלנו.

קטע קריאה:

חברות זו ברית. זה דבר יקר מאוד בעולם שמשמח מאוד את ריבנו של עולם. לא חבר לשם תועלת עצמו. אמנם גם זה טוב לומר: שמור לי ואשמור לך, שלי שלך אך תמורת זה שלך שלי. אולם הכי טוב זה חבר ללא חשבון. תמיד חבר.

וזה לא קל. לכן נאמר: "קנה לך חבר" (מסכת אבות). לא בחר לך חבר, אלא קנה לך חבר, כי בחברות יש להשקיע.

הרמב"ם מצטט בפירושו בספר המידות שכתב: "האזהב אחד - הוא אותה", וממין שלושה סוגי חברים. א. חבר תועלת - אני חבר איתך כי אני מרוויח מזה, כמו שותפים לעבודה. זו לא באמת חברות, כי כאשר אתחיל להפסיד אודיע לך: חברותנו נפסקה.

ב. חבר מנוחה - שהוא בעצמו מתחלק לשני חלקים: ו. חבר הנאה וחבר ביטחון. חבר ביטחון - זה אדם שאני בוטח בו. אני לא חייב להיזהר בכל דבר שאני עושה או בכל מילה שאני אומר, פן ישתמש בזה לרעה נגדי. הוא יודע כל מה שאני עושה, בלי שיש לי פחד שזה יתגלה.

ג. חבר מעלה - שניהם חברים בשל האידאל הגדול של הטוב, של החברות, זה מה שנצטוונו לקנות: קנה לך חבר. זה מוסרי, זו רעות אמיתית.

כי חבר תועלת, חבר הנאה או חבר ביטחון, עלול להיות אנוכי.

החברות עלולה להיות מבוססת על אהבה עצמית שניזונה על ידי היחס ההדדי. ומה המבחן של חברות אמיתית? ויתור, כדי להיטיב. למשל אם חברי הורשע בפלילי, על אף שאני לגמרי מתנגד לו, אני נשאר חבר. או משל יתר נעים: אחוות הלוחמים. הבנויה על נאמנות ואמון, ערבות הדדית, כשאר הח"ל מוכן לוותר על טובתו למען חברו, אפילו מתוך סיכון עצמי.

אמרנו כי החברות היא היחלצות מהאני המופרז. לכן היא כל התורה על רגל אחת (שבת לא א). אהבה בגימטריה זו. אני חבר שלך ואתה חבר שלי סך הכל 26, שם ה', וזה סוד "ואהבת לרעך כמוך אני ה'". חבר זה חבר, בכל מצב. אם אתה חבר אז אתה איתו בעת צרה ומוכן תמיד לעזור לו.

קצת על חונאל:

חונאל בן משה היה מסוג החברים הטובים האלה שיהיו איתך תמיד גם כשקשה. חבר של חונאל סיפר בשבעה שפעם אחת הוא נהג באוטו של ההורים של חונאל ועשה תאונה, וחונאל לא הפקיר אותו אלא אמר שהוא עשה את התאונה ולקח את כל האחריות על כך העיקר כדי שחברו לא ירגיש בושה וחוסר נעימות.

נספחים

הקשר בין יום השואה ויום העצמאות

שיחה בין יהודי בן ימינו ליהודייה בתקופת השואה:

חיה: ה", אתה נראה מאוד מזוהר.
 אית: אכן, ימים קשים עוברים עליי.
 חיה: אזי אוכל לעזור?
 אית: איך? יש לך קשרים במשרד אל-על?
 חיה: מה זה אל-על?
 אית: זו חברת תעופה ישראלית גדולה.
 חיה: יש חברת תעופה ישראלית?
 אית: בוודאי, לכל מדינה יש חברת תעופה, לפחות אחת, אז גם למדינת ישראל יש חברת תעופה.
 חיה: מדינת ישראל? יש מדינה לעם היהודי? איפה היא?
 אית: בין מצרים לסוריה, בין ירדן לים התיכון.
 חיה: אז לא ארץ התנ"ך במקרה? ארץ החלומות?
 אית: חלומות? חלומות באספמיה. הכל שם מתנהל על הפנים.
 חיה: מה למשל?
 אית: מה לא? במשטרה יש מלא פרשיות שחיתות...
 חיה: רגע, משטרה? מי השוטרים? יהודים שוטרים?
 אית: בטח, אל תזיזי?
 חיה: הנאצים! או הפולנים, ההונגרים, הרומנים, כל השאר, אתה יודע.
 אית: מה פתאום, זה הארץ שלנו! בקיצור, מערכת המיסים מעצבת, הביטוח הלאומי לא מקשיב לך...
 חיה: מה בונים עם המיסים שלך? מחנות עבודה?
 אית: מה? בונים ערים חדשות, בתיש, תאורה, פארקים, את יודעת... כמו שאומרים: "מיישבים את הארץ".
 חיה: אז מה רע בזה?
 אית: שזה מאוד יקר לחיות פה. הכול בישראל יקר. הדירות, הרכבים, הקניות, אפילו להחנות בעיר את הרכב עולה כסף.
 חיה: יש לך רכב אישי?
 אית: ברור! שני רכבים. אחד לאישה. שנוכל גם לקחת את הילדים לחוגים, להצגות...
 חיה: נשמע גן עדן. אני הכי אוהבת הצגות ביידיש.
 אית: יידיש? זה פאסה ממשממן. רק עברית!
 חיה: מדיברים מצלכם בשפה שלנו? עברית? יש לי צמרמורת...
 אית: צמרמורת, תראי איזה צמרמורת תרגשי כשיקראו לך למילואים בדיוק בחודש העומס בעבודה, כשהבוס שלך לחוץ טיפוס. זה סיט!
 חיה: מילואים? תסביר.
 אית: נו, גיוס לכמה שבועות לצבא.
 חיה: יש לך צבא? מה, מרשים לך להילחם?
 אית: את צוחקת? מי צריך להרשות לנו?
 חיה: אז זה בטח צבא עם אלות, כמו המשטרה היהודית פה.
 אית: אלות? איפה את חיה? יש טנקים, מטוסים, ספינות, מלא חיילים.. הכול יש לנו... אבל לא קל פה... בסוף הממשלה עושה מה שהיא רוצה.
 חיה: יש לך פרלמנט משלכם?
 אית: פרלמנט.. אח.. את יודעת, אנשים שיושבים ומחממים את הכיסאות ארבע שנים, במקרה הטוב, עד שבחרים בהם שוב.
 חיה: בחרים בהם? אפשר לבחור הנהגה מצלכם? זו לא דיקטטורה?
 אית: דמוקרטיה גבית, דמוקרטיה. וזו בדיוק הבעיה! שהרוב כופה את דעתו על המיעוט הצודק.
 חיה: אז יש לך אנשי תנ"ך, מדינה, שוטרים, צבא, פרלמנט, דמוקרטיה, כלכלה... אם היה לי דבר אחד מכל זה הייתי מודה לאלוקים כל יום.
 אית: עזבי, את לא מבינה כלום. בקיצור, אני רוצה לעזור, לרדת מהארץ, לשנות אווירה, ללכת למקום אחר, פתוח, מכיל, בלי הרבה עומס, משהו סטריילי כזה, בלי אויבים בכל פינה.
 חיה: לאן תלך?
 אית: לא יודע... אזי ברלין, בגרמניה.

מכתב של סמ"ר גד עזרי לאשתו לפני יציאתו למלחמה:

גלית שלי יקרה
 אם המכתב הזה יגיע אלייך סימן שקרה לי משהו.
 היום בבוקר קיבלנו הודעה שהמבצע המתוכנן מאתמוול יתבצע בעז"ה היום.
 אמרתי לך שהמבצע השתנה והוא לא מה שהיה צריך להיות - לא רציתי להדאיג אותך יקרה שלי.
 היה לי מאוד קשה לא לספר לך את האמת אבל העדפת את זה מאשר שתשתגרי מדאגה - "משנין מפני השלום" - גם השלום הנפשי של האדם אותו אתה אוהב יתגר מכל על האדמות
 אוהבה שלי, אני מרגיש שמצד אחד אין דבר שאני רוצה בעולם יתר מלהיות איתך, לאהוב אותך ולהקים איתך בית ומשפחה, אבל מצד שני אין דבר שאני רוצה יתר מלצאת למבצע הזה ולהכות את הנבלים האלה מכה כזו גדולה כדי שלא יחשבו אפילו לעשות עוד פיגוע או איחוד גבולי ויקחו בחשבון שכל פעם שיעשו זאת נכה אדם במקום הכי כואב שיכול להיות, ונהיה מוכנים לשלם את המחיר.
 אני מוכן להיות המחיר הזה.
 אל תבעסי עליי אוהבתי אבל ברגעים כאלה הרגש הכלל ישראלי שלך הוא זה שאמור להזיך אותך ועלך להלום ברשעה כאילו אין לך חיים פרטיים.

מקלו של הדגל:

"מתחת למשא, בדרך, במסע כורעים יחידים תחת המעמסה סובלים, נאנקים, מכובד אלוקה עליה שוכבת מדינה במצוקה. בדרך לא דרך, דרכו של עם, במסע מת'ש שעדיין לא תם, נושאים על גבם את משא הכלל וחלקם מתמוטטים, ונופלים חלל.
 'פרייזרים', קוראים להם לפעמים, פראיירים כאלו גם מתים... וכל שנה, כשיזכרון נצמד לעצמאות מתגבר הטעם, מתחדשת משמעות שאותם הנופלים על בטחון האומה, הם מקלו של היגל המנוף לתקומה, הם הידיו שצובע את הפסים בכחול, הם הבד הזבן, בו טבע המכחול.
 וגם המגן דוד, הוא מגן גיבורים.
 הניצב גאה, לא כטלאי, בזכות דם חללים.
 כי היגל הזה, המתנופף ונמתח, על גבם הוא נישא, על קברים הוא מונח..."

נספחים

פאפא'ס לידער

רשימת תכונות:

אכפת'	רואה את הטוב בכל דבר	מנהיגה	בעל חוש צדק	אני מאמין בעצמי/ יובל המבולבל:
שם לב לכל מה שקורה סביבו	עדין	טוב בלימודים	מעניק	בעולם שבו כולם חושבים אותו דבר
צדיק	חייכן	זורם	אדיב	מחפש את המקום שבו הזמן נגמר
מתחשב	סבלן	כיף להשתגע איתו	מעדיד	מנסה להתקדם בתווה הגדול
אחראי	ותן	צדיק	מחמיא	להיות חזק ולא ליפול.
תמיד נותן בשמחה	רגיש	נותן אמון	בוגרת	כל כך הרבה דרכים, כל כך הרבה עצות
שמח	אמיתי	נחמד	עמוקה	המון המון שביצים ואינסוף אפשרויות
אידיאלסטי	רגוע	חבר אמת	שאפתנית	בחושך מסביב יש נקודה אחת של אור
היית' רוצה להכיר אותו יתר	יצירתי	אופטימי	סלחנית	היא בתוכי ובה אני יכול לבחור
חברות'	מוכשר	נאמן	עומד על הדעות שלו	ואני מאמין בעצמי
חבר אמת	כנה	יעיל	נדיב	כי אני זה אני והאמת בתוכי,
יודע להקשיב	יש לו דעות חזקות	יודע לארגן	נבון	ואם רק אסתכל בליבי
אזהב	יודע לדיבר	קשוב	שקול	אמצא את הדרך שלי.
יוזם ומארגן	שלו	חריץ	בעל ביטחון עצמי	מסתכל קדימה ומביט על הכוכב
כריזמאטי	חכם	אדם שמח	שאפתנית	וידע שהזמן לפעול זה רק עכשיו
כיף להיות לידו	עוזר	מוביל	אמיתי	אל הלא-נודע אני יוצא היום
מכבד	יודע ללכת	משקיץ	חברות'	ובליבי החלום.
חריץ	סקרן	מתלהב	מסודר	וגם אם לפעמים הידך לא קלה
צנוע	דומיננטי	קופצני	לב זהב	קשה להתקדם ויש מכשול בכל פינה
ענו	עדין	כיפי	מתגמש	בתוך תוכי יש קול קטן שלי תמיד אומר
למידת' ממנו משהו	מיוחד	חברות'	מעניין	להמשיך ולא לוותר
אני שמח שהכרת' אותו	רואה טוב באנשים	שנון	תומך	ואני מאמין בעצמי...
כשרוני	אדם טוב	מצחיק	מגיב טוב במצבי לחץ	
אהוב	יודע להקשיב	סבלני	יש לה כבוד לאנשים	
משפיע על השבט לטובה	דוגמא אישית	רציני	ספורטאי	
תומך	מוביל	אחראי	בעל כוח רצון	
מכיל את כולם	מאמין באנשים	מקבל את השונה	בולט גם בלי שישמעו אותה	
תמיד יוצר אווירה טובה סביבו	בעל יכולת שכנוע	טוב לב	מיוחדת	
יש לו לב טוב	מפריגן	מכבד	קשה לכעוס	
יש לו עומק	מישהי שלא צריכה להיות	נעים	קפדן	
מישהי שהיית' רוצה להיות איתה	רוצשת בשביל שיראו אותה	מסור	תורם לחברה	
בכיתה	מישהי עם ביטחון עצמי	מנומם	רציני	
מישהי שהכרצ' בזכות הסניף	גבוה	סלחני	קליז	
מישהי שהיית' קוצה שתהיה	מישהי שהקבוצה לא תיראה	שאפתני	נחוש	
מידריכה שלי	איתו הדבר בלעדיו		יודע לוותר	
מישהי שתמיד שם בשביל	מישהי שמסוגלת לשנות		מתנדב	
לעזור	את העולם		יודע לומר תודה	
			דוגמא אישית	

לשאלות הקשורות לחברת מוזמנים ליצור קשר:

פול: 052-740-2469

הופה פולק: 058-4449-353

אחיונאל פנון: 052-925-1931

שחר נסן: 055-228-8105

